

ת"פ 1525/11 - מדינת ישראל נגד סיגל אלקימ - וויס, אולגה מירושקין, קרן כהן קרייף, יעל סבטו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 אפריל 2021

ת"פ 18-11-1525 מדינת ישראל נ' אלקימ - וויס ואח'

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיאה
מדינת ישראל
הנאשינה:

נ ג ד
הנאשינות:
סיגל אלקימ - וויס
אולגה מירושקין
קרן כהן קרייף
יעל סבטו

בזיכים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עדי אורן

ב"כ הנאשנת 1 - עו"ד נס בן נתן ועו"ד מורן שני

הנאשנת 1 - התייצה

גור דין - נאשנת 1

כתב האישום המתוקן

1. נאשנת 1, ילידת 1981, הורשעה על פי הודהתה ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות אלימות שביצעה כלפי פעוטות תוך כדי עבודתה בגין ילדים. לאחר שכותב האישום תוקן הודהה הנאשנת והורשעה בשלוש עבירות של **תקיפה על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 368 לחוק העונשין, התשל"ז- **ובריבוי עבירות תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק.

2. לשם השלמות יש לדעת כי כתב האישום הוגש נגד שלוש נאשנות נוספות במסגרת אותה פרשה. נאשנת 2 ונאשנת 3, שעבדו כסיעות לגננות, הודיעו אף הן בכתב אישום לאחר שתוון במסגרת הסדר טיעון. נאשנת 2, ילידת

עמוד 1

1991, הורשעה **בריבוי עבירות תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק נאשمتת 3 ליום 1979, הורשעה בעבירה של **תקיפה על ידי אחראי הגורת חבלה של ממש** לפי סעיף 836ב לחוק **בריבוי עבירות תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק.

ענינה של נאשمتת 4 שהיא בעלת הגן והמנהלת הופנה לשמיית ראיות ותוך כדי ההליך הגיעו הצדדים להסכמות והנאשمت הודהה בכתב אישום מתוון והורשעה בעבירה של **הפרת חובת דיווח**, לפי סעיף 368(ג) לחוק העונשין. ההסדר כלל עתירה עונשית משותפת ובהתאם לה נזק עליה עונש מאסר מוותנה. הצדדים היו חולקים בשאלת הפיזיון. בסופה של יום חוויה נאשמתת 4 בתשלום פיצוי בסך 10,000 ₪ (ראו פסק הדין עפ"ג 20-09-9260).

3. בשל חשיבות גזר הדין מבחינת האינטרס הציבורי ועל מנת שניתן יהיה להשווות באופן מושכל בין מקרים אחרים, מצאתני לפרט את עובדות כתוב האישום מתוון בו הודהה הנאשמת כמעט במלואן:

עובדות כתוב האישום מתוון

א. שלוש הנאשומות עבדו בגין הילדים "הקטנטנים של יעל" (שיקרא מעתה: "הגן") שהיו פעוטון פרטי המיעוד לפעוטות שבין גיל חמישה חודשים ועד גיל שלוש. הגן נחלק לשתי קבוצות גיל: קבוצת התינוקות בטוויה גילאים שבין חמישה חודשים ועד שנה וחצי וקבוצת ה'בוגרים' בטוויה גילאים שבין שנה וחצי ועד שלוש שנים.

ב. נאשמתת 1 הועסכה כganntת ונאשמות 3-2 הועסכו כסיעות. נאשמתת 4 הייתה בעלת הגן והמנהל וכון שימושה כganntת עצמה.

ג. בחלק מהמקרים שיתארו להלן, נכון חלק מהנאשומות בגין והוא עדות למשי תקיפה של נאשומות אחרות ברם לא מנעו את הפגיעה בשלומם וביבരאותם של התינוקות והפעוטות, לא דווחו על כך לגורמים הממוניים ולא מילאו את חובתן כאחראיות, מתוון תפקידן.

עובדות האישום הראשון ביחס לנאשמת 1:

ד. כתוב האישום מתאר סדרת ארועי אלימות שהראשון בהם ביום 18.5.22 והאחרון ביום 18.6.7. במהלך תקופה זו בת שבועיים ויוםים מפורטים 31 ארועי תקיפה (כמובנים המשפט) אשר מתארים עשרות מעשי אלימות כלפי 19 פעוטות.

ה. ביום 22.5.17 בשעה 9, תקפה הנאשמת את א.ר. ליד 16.xx.xx (כבן שנה ושלשה חודשים) בכר שמשכה אותו בכוח, הרימה אותו באוויר תוך שאחזה בו ביד אחת, הושיבה אותו בגסות על כסא.

ו. באותו יום בשעה 14:40, בזמן השכמת הפעוטות, תקפה הנאשמת א.י. ליד 15.xx.xx (כבן שנתיים ועשרה חודשים), בכר שמשכה מתחתיו מזרן עליו ישן, וגרמה לו ליפול על הרצפה ולהתעורר מכך. בהמשך, הורידה נאשמת 1 את מכנסי ותחתוניו של א.י. ומשכה אותו בידיו בחוזקה בעוד שמכנסי ותחתוניו מופשלים מתוך כוונה להוריד את בגדיו.

ז. באותו יום בשעה 15:30, תקפה הנאשמת את א.א. לידת 16.xx.xx (בת שנה ועשרה חודשים), וגרמה

- לה מכואב, בכר שתפסה אותה בכוח בידה, משכה והושיבה בכוח על כסא. מшибבה א.א., תפסה אותה הנאשمت בכוח בסנטרה, והניפה את ראהה אחוריית בחזקה. בשעה 15:53, תקפה הנאשמת פעם נוספת, את א.א., בכר שמשכה אותה בחזקה והטיצה אותה בכוח על כסא.
- ח. עוד באותו יום בשעה 15:32, תקפה הנאשמת את ג.ד. ליד 15.xx.xx(בן שנתיים ושבועה חודשים), בכר שמשכה אותו ברגלו בחזקה ואחזה בסנטרו בכוח.
- ט. ביום 23.5.18 בשעה 9:26, תקפה הנאשמת את א.ע. ליד 15.xx.xx (בן שנתיים ותשעה חודשים), אשר הינו פועל נכה, חוליה אפילפסיה ובעל הפרעות קשב והיפראקטיביות, בכר שמשכה אותו בכוח בידי והושיבה בחזקה על כסא.
- ו. באותו יום בשעה 11:15, תקפה הנאשמת את ג.א. לידת 16.xx.xx (בת שנה וחמשה חודשים), בכר שאחזה בחזקה בידה, הושיבה אותה בכוח על כסא ודחפה את ראהה לעבר הקיר.
- יא. עוד באותו יום בשעה 11:49 עד 11:51, במהלך הכנת הפעוטות לשעת שינה, תקפה הנאשמת **פעוט נספּ** שהותם אינה ידועה למאשימה בכר שאחזה בו בכוח ומשכה בחזקה ברגלו.
- יב. כן תקפה את כ.ו. ליד 16.xx.xx (בן שנה ושלושה חודשים) בכר שאחזה בידו ומשכה אותו.
- יג. ביום 24.5.18 בשעה 12:02, תקפה הנאשמת את א.ע., בכר שמשכה בידו בחזקה והושיבה אותו בכוח.
- יד. באותו יום בשעה 14:40, במהלך השכמת הפעוטות, תקפה הנאשמת את הפעוטות בכר שהעירה אותם בצורה אלימה, באמצעות משיכת שמייכות בכוח ומשיכת מזרונים תחתיהם בעודם ישנים, כך שהפעוטות נפלו על הרצפה והתעוורו מכך.
- טו. כמו כן, תקפה הנאשמת את א.ו. **פעוט נספּ** שהותם לא התבירה בכר שמשכה את המזרנים שמתחתרם.
- טו. צעבור כעשור דקות, בשעה 14:50, תקפה הנאשמת את א.ע., בכר שמשכה בשערו בכוח והושיבה בחזקה על כסא.
- יז. ביום 25.5.18 בשעה 10:31, תקפה הנאשמת את ע.ג. לידת 16.xx.xx (בת שנה ושמונה חודשים), בכר שהרימה אותה בידה מעלה והושיבה אותה בחזקה על כסא.
- יח. כמו דקות לאחר מכן, בשעה 10:40, תקפה הנאשמת את כ.ו., בכר שאחזה בחזקה בידו והושיבה אותו בכוח על הרצפה.
- יט. צעבור זמן קצר, בשעה 10:58, תקפה הנאשמת את א.ע., בכר שמשכה אותו בחזקה. בשעה 11:00 או בסמוך לכך, משכה הנאשמת את א.ע. בחולצתו, הושיבה אותו על הרצפה בין רגלייה.
- כ. עוד באותו יום, בשעה 11:13, תקפה הנאשמת את י.ל. ליד 15.xx.xx (בן שלוש) בכר שאחזה ברגלו. וגרה אותו על הרצפה.

- כא. **ביום 27.5.18** בשעה 11:54, בזמן הcnת התינוקות לשניהם, תקפה הנואשת את א.כ. ילידת xx.xx(כבת שנה ושלושה חודשים), בכר שמשכה אותה בחולצתה והצמידה את ראשה למזרן בכוח. בהמשך, בשעה 11:56, משכה הנואשת את המזרן מתחת ל.כ. וגרמה לה ליפול על הרצפה. בהמשך, משכה אותה ברגלה והחזירה למזרן.
- כב. באותו יום, בשעה 14:07, תקפה הנואשת את ל.כ. ילידת 16.xx.xx (כבת שנה ושלושה חודשים), בכר שדחפה אותה בעודה ישנה בסלקל, הניחה עליה חיתול, ודחפה את ראשה בחזקה.
- כג. עוד באותו יום בשעה 15:32, בזמן ש-ל.כ. בכתה, תקפה אותה הנואשת בכר שאחזה בידה, משכה אותה בחזקה ודחפה אותה לעבר הקיר. בהמשך, משכה הנואשת את ל.כ. בחזקה בחולצתה, אחזה בפניה בכוח, והצמידה בכוח חיתול לפניה.
- כד. **ביום 28.5.18** בשעה 8:39, תקפה הנואשת את ל.כ., בכר שהרימה אותה, כשראה מוטל לפני מטה, הטיחה אותה בכוח בסל קל וכיסתה את פניה עם חיתול. בהמשך, טלטלה את ל.כ. **ותינוקת נוספת**, אשר זהותה אינה ידועה למאשימה, תוך שהצמידה בכוח חיתולים לפניה. בשעה 10:29, תקפה הנואשת את ל.כ., בכר שאחזה בה בכוח, סובבה את פניה לקיר, והושיבה אותה בחזקה על הרצפה.
- כה. בשעה 11:03, בעת האכלת תינוקות אחרים, זחלה ל.כ. לעבר הנואשת וביקשה אוכל. בתגובה לכך, תקפה אותה הנואשת וגרמה לה מכאב, בכר שמשכה אותה בחזקה, הושיבה על הרצפה וכיסתה את ראשה בחיתול למשך דקות. ל.כ. יבבה, או אז הורידה נאשנת 1 את החיתול מפניה, סימנה לה להיות בשקט, הצמידה שוב את החיתול בחזקה לפניה ואחזה בפניה בכוח מספר פעמים.
- כו. **ביום 4.6.18** בשעה 11:09, תקפה הנואשת את א.מ. יליד 16.xx.xx (כבן שנה וחצי), בכר שאחזה בו בחזקה, הטיחה אותו בחזקה בסל קל ודחפה את הסל קל הרחק ממנו.
- כז. בשעה 11:11, תקפה הנואשת את א.ח. יליד 17.xx.xx (כבן שנה וחמשה חודשים), בכר שאחזה בו בחזקה בידו וגררה אותו על הרצפה.
- כח. בשעה 11:55, נתקלה הנואשת ב-ג.כ.ו. ילידת 16.xx.xx (כבת שנה וחצי). ג.כ.ו. החלה מייבבת, אז נתנה לה הנואשת מוצץ ותקפה אותה בכר שהכתה אותה בפיה. בהמשך, הטיחה נאשנת 1 את ג.כ.ו. בחזקה על מזרן והצמידה את ראשה למזרן בכוח.
- כט. בשעה 11:58, עת שכבה ג.מ. ילידת 17.xx.xx (כבת שנה) בסל קל, תקפה אותה הנואשת, בכר שלחזה על גופה בצדี้ שלא תזוז, הניחה חיתול על פניה, וטלטלה את הסל קל בחזקה תוך שהצמידה את החיתול לפניה. בהמשך, עת ג.מ. נעה בסל קל, אחזה בה הנואשת, שמה בין רגליה, והניחה את רגלייה על גופה על מנת שלא תזוז. בהמשך, הטיחה הנואשת את ג.מ. בסל קל בכוח, טלטלה את הסל קל בחזקה, כיסתה את פניה בחיתול ולחזה על פניה בחזקה, סובבה את ראשה בכוח ודחפה את ראשה בסל קל.
- .ל. באותו יום בשעה 15:04, תקפה הנואשת את ל.כ. וגרמה לה מכאב, בכר שאחזה בה בחזקה כשראה לפני מטה, הושיבה אותו בחזקה על הרצפה, אחזה בחזקה בעורפה והצמידה חיתול לפיה. ל.כ. יבבה ואז הושיבה אותה הנואשת לדיה, כיסתה את ראשה עם חיתול והכתה בפיה.

לא. **ביום 5.6.18** בשעה 10:30, תקפה הנאשמה את נ.כ.י., בכר שתפסה אותה בחולצתה וגררה על הריצה.
נ.כ.י. החלה ליבב.

לב. **ביום 6.6.18** בשעה 12:08, בזמן הכנס התינוקות לשעת שינה, תקפה הנאשמה את ל.כ., בכר שתפסה
אותה בחזקה בידיה והטיצה בכוח על מזרן.

לג. בהמשך, תקפה הנאשמה את נ.כ.י., בכר שאחזה בה בידה בכוח, הטיצה במזרן, והצמידה את ראה
למזרן.

לד. **ביום 7.6.18** בשעה 10:35, תקפה הנאשמה את נ.א., בכר שאחזה בה בחזקה, הושיבה בכיסא וחסמה
את דרכה באמצעות כיסא של פועל אחר. בהמשך, אחזה את פניה של נ.א. וסובבה בכוח לכיוון טלויזיה.

לה. באותו יום בשעה 12:37, בזמן הפעוטות, תקפה הנאשמה **פעוט נוסף**, בכר שהרימה אותו
בחולצתו, הטיצה אותו על מזרן ועטפה את פניו עם חיתול. בהמשך, הורידה נאשמה 1 את החיתול מפניו של
הפעוט, דחפה אותו עם אצבע בלחי, וכיסתה את ראשו שוב עם חיתול.

הסדר הטיעון והשלשלות ההליכים בעניין של הנאשמה

4. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכומות עונשיות. עם זאת הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש תופנה הנאשמה לקבלת
תסקير שירות המבחן. המאשימה הודיעה כי לגבי הנאשמה תעתרור לעונש מאסר בפועל. עוד הוסכם כי במהלך
הטיעונים לעונש לא יוצגו הסרטונים.

5. במאמר מוסגר אוסף כי שמעתי טיעונים לעונש גם בגין נאשמה 2 ואחריהם נעתרתי לבקשת שירות המבחן
לקבלת תסקיר משלים והדין בעניינה נדחה. עניינה של נאשמה 3 קבוע לשימוש גזר דין ליום 10.05.21.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 07.03.21 עולה כי הנאשמה בת 39, עברה נקי, נשואה ללא ילדים, מתגוררת עם
בן זוגה וכיום אינה עובדת. הנאשמה סיימה 12 שנים לימוד עם תעודה בגרות מלאה, שירתה שירות מלא בצה"ל תוך
שקבילה תעודת הצעירות על פועלה. לאחר שחרורה עבדה כמצירה במשרד עורכי דין ובמקביל השתלבה לימודי
תואר ראשון בחינוך לגיל הרך ולחינוך בלתי פורמלי באוניברסיטת בר אילן. בהמשך עבדה הנאשמה שבע שנים
כמצירה של קופת חולים. לאחר מכן השתלבה בעבודתה בגין בו ביצעה העברות, שם עבדה כשמונה שנים עד
מעצרה. מאז ביצוע העברות הנאשמה לא עבדה. לצד הצעוז מביצוע העברות תיארה הנאשמה קשר קרוב עם בן
זוגה.

ברקע לביצוע העברות תיארה עומרם רגשי שנבעו משלוב של בעיות במצבה הבריאותי והאייש, לרבות קושי לתפקיד
פיזית, וכן לחץ בעבודתה בעקבות כניסה ילדים נוספים לגן. לדבריה שיתפה בכר את מנהלת הגן שלשיתה הגיבה בזלזול
ובביטול. לגופו של עניין, הנאשמה קיבלה על עצמה אחריות לביצוע העברות והביעה בושה, צער וחרטה על מעשה
וgilתה אמפתיה לקטינים הנפגעים, למשפחותיהם ולהורייהם. הנאשמה גילתה הבנה באשר לחומרת המעשים
ולהשלכותיהם על מצבם הרגשי של הקטינים לטוווח הרחוק. משכך הנאשמה אינה מתכוונת לעבוד עוד בעתיד עם ילדים.

לדברי הנואשת פולה מתוך נition רגשי מבי' שזכרה את ביצוע המעשים וגם כיום אינה זוכרת את ביצועם. במסגרת האבחן הביעה תחושות כאס ושות נפש כלפי עצמה וקושי להבין את המניעים והגורמים למעשה הקשים. ביחס לחילוק של נואשות 2 ו-3 טענה כי מעולם לא הבחינה בהתנהגות אלימה מצדן כלפי הילדים משום שהן עבדו בקבוצות גיל שונות. הנואשת ביטאה הבנה כי יהיה עליה לשאת בתוצאות מעשה החמורים וכן הביעה נוכנות להשתלב בהליך טיפול.

שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה המלא של הנואשת ומתפקודה הנורטובי דרך כלל. לאחר בוחנת גורמי הסיכון התרשם שירות המבחן מרמת סיכון נמוכה להתנהגות אלימה בעtid והעריך כי אם תתרחש זאת תהיה ברמת חומרה נמוכה. באשר לגורמים המגבירים את הסיכון להישנות עבירות התייחס שירות המבחן לנition הרגשי בו פעולה הנואשת, אך שלנאחת קשיים משמעותיים לבוא ברגע ישיר עם קשייה הרגשיים, וכן לעובדה כי לא פעולה מיוזמתה להשתלבות בטיפול רגשי לאחר ביצוע העבירות. באשר לגורמים מגברי סיכוי לשיקום התייחס שירות המבחן לקבלה האחוריות, לעבר הנקי, לכוננה שלא לעסוק בתחום ולהסתמכת להשתלב בטיפול בשירות המבחן.

שירות המבחן המליך להעמיד את הנואשת בצו מבחן למשך שנה וחצי, במהלךו תשתלב בשיחות פרטניות שביעיות. כענישה קוונקרטיבית המליך שירות המבחן על הטלת מסר בעבודות שירות ברף הגבואה. כמו כן המליך על הטלת מע"ת ופיizio למתלוונים.

הריאות לעונש

7. הריאות לעונש נשמעו במשמעות בעניין שלוש הנואשות.
8. **במסגרת הריאות לעונש מטעם המואשימה** העידו שני הורים והוגשו חמישה תצהיריו נפגעים עליהם חתומים הורי פעוטות נוספים. גב' **טרם לקט**, אמא של י.ל. הגיעה בפתח דבירה את תМОנת בנה (ת/1) וביקשה לחבר את פניו לראשי התיבות שבכתב האישום. האם סייפה בעדותה על הפגיעה בבנה, וביקשה להתייחס גם לצילקת שנוראה בפנשו של פועל שוחש לאלימות סביבו כלפי ילדים אחרים. גב' **טרם לקט** סייפה על הפער שבין הבית המוגן שהעניקה לבנה לבין המקום האלים אליו נשלח במסגרת חינוכית. כן הרחיבה לגבי אובדן האמון באנשים ובמערכות החינוך בעקבות האירוע ועל החשש לשלוות את בנה למסגרת כלשהי. האם סייפה על הרגע הקשה בו גילהה כי הגן המודובר בחදשות הוא הגן של בנה ועל תחושת האשם וסערת הרגשות לאחר החשיפה. בנוסף תיארה את התஹשות הקשות בתמור אם ואת ההבנה בדיעבד שהסימנים היו שם מבלי שהצליחה להבחן בהם. הבcli בברקרים לפני היציאה לגן, הסימנים הכהולים שנטען על ידי צוות הגן שנגרכמו כתוצאה מנפילות והתעוורויות באמצעות הלילה בbbc. כן סייפה על תופעות מהן סובל בנה עד היום ואשר לא אפרט בשל צנעת הפרט. בדבירה תיארה את הפער הקשה בין האלימות כלפי הילדים מאחריו הדלת הסgorה לבן החior שקיבל את פני ההורים בסוף היום. האם ביקשה שלא לחתך משקל להתנצלות או לחרטה של הנואשות כפי שלא נתנו ביטוי לצער של הילדים.

מר **ראש**, אב לתאומים אר. וער. גם הוא ביקש לחתך בדבריו ביטוי מוחשי לראשי התיבות שבכתב האישום. מר ראש סייף בעדותו על ההשפעה של האירועים על ילדיו ועליו, על כך שבעקבות המקרה עזבו את ביתם ברמת גן כדי להתנק מהחויה ומספר אודות הקשיים שחווה כאב במסגרת ההליך המשפטי שלא אפשר לו להשמי את קולו במשך שנתיים וחצי. בנוסף הגיש תצהיר (ת/2), בו תיאר את התஹשות הקשות שלמותו אותו מאז האירוע, את חוסר האונים המתה והחרדה בהם הוא שרוי. התצהיר מתאר את הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרכמו לילדים ולמשפחה ומלווים אותם עד היום.

בנוסף הגישה המאשימה שישה תצהיריו נפגע עברה נוספים:

ת/3 - הצהרה שמסר מר **כץ** (אביה של ל.כ.) ובה התייחס לכך שבתו נולדה פגית וסבלת מוקשי באכילה ולהתייחסות האלימה שaczתה לה כழלה לבקש אוכל. האב סיפר גם על הבכי בכניסה לגן, על הבכי בלילות ועל התנהגותם של בתו אשר בשל היוטו הורה טרי לא קישר לתנהגותם של הוצאות בגן. האב תיאר בעיות מהן סובלת בתו כוים והחשש מנזק רגשי.

ת/4 - הצהרה שמסרה גברת **חזקיה**, אם לשני ילדים בגן, בה היא מתארת מקרה שבתה ניגשה אליה ואמרה לה "אולי מכות", וכשניסתה לברר את העניין עם צוות הגן, ניסו להסתיר ממנו את המתרחש וטענו כי הבינה לא נכנן את בתה ולמעשה מה שאמרה הסיעת הוא "אסור להכות". בנה הצער (א.ח.) היה תחת השגחת נאשمت 1 וסבל מגיעות כתוצאה מהאלימות. הוא עבר טיפולים רבים שלא יפורטו בשל צנעת הפרט. להצהרה מצורפות אבחנות רפואיות ופסיכומרייניקות.

ת/5 - הצהרה שמסרה גברת **אהרון**, אם של ילדה בגן (א.א.). בה היא מתייחסת לטיפולים הרבים שנאלצה ונאלצת עדין לעבור בהה בעקבות מה שחוותה בגן. הטיפולים והבדיקות לא יפורטו בשל צנעת הפרט. להצהרה צורפו אבחנות רפואיות.

ת/6 - הצהרה שמסרו **מר וגב' עיש**, הוריו של כ.י. בה הם מתארים את השינויים שחווו ילדים בעקבות מה שהתרחש בגן ואת העצירה ההפתוחית שנרגמה לו. כמו כן מתארות ההשלכות הקשות, הפיזיות והרגשיות, שנגרמו לילדים כתוצאה מהאירועים. כן מתארת השפעתו של האירוע על גב' עיש אשר לא יפורטו בשל צנעת הפרט.

9. **לטובת נאשمت 1** העיד בעלה. בעדותו מסר בהתרgestות רבה על מצבה הנפשי הקשה של הנאשמת כוים ומספר כי היא מסתגרת בבית מאז המקרה מחשש לפגעה בה. כן תיאר מקרה בו הוכחה על ידי דוד של אחד מהילדים. כמו כן התייחס למצבה לפני התפוצצות הפרשה ולהרעה במצבם הכלכלי בשל היוטו מפרנס יחיד. בנוסף התנצל בפניו ההורם והילדים בהם פגעה. בסיום דבריו ביקש מבית המשפט להקל בעונשה של אשתו.

הטייעונים לערעוש

10. **ב"כ המאשימה** עו"ד אורן הדגישה בפתח טיעוניה את ריבוי המעשים - 33 אירועי תקיפה כלפי 19 קטינים מגיל חמישה חודשים ועד שלוש שנים. התובעת תיארה מסכת תקיפות אכזרית בת שלושה שבועות שכלה הטחות, משיכות אגרסיביות, הרמה אגרסיבית של ילדים, משיכת המזרון עליו ישנו, תפיסות בכוכו בחלקי גוף שונים, התחה וטלטול של תינוקות ועוד ועוד ארועי אלימות כלפי קטינים חסרי ישע, לרבות כלפי פועל חוליה אפילפסיה. נאשمت 1 הייתה הגנתה הראשית בגן, תפקיד שהקנה לה שליטה מלאה על הקטינים בעת שהותם בגן. הנאשמת פגעה בקטינים, אשר היו תלויים בה שעות ארוכות מחיהם בשעה שהיא אמרה לשמור על שלומם הפיזי והנפשי. לטענת המאשימה העובדה כי הנאשמת הייתה הגנתה המנוסה והוותיקה בנסיבות מחמירה את התנהגותה ומעצימה את הפרת האמון שניתן בה. בנוסף התייחסה המאשימה לכך שמדובר במקרים רבים בהם לא היסטה הנאשمت לתקוף גם כשהיא סביבה סיעות אחרות או מנהלת הגן. מדובר באלימות ללא סיבה שנفسקה אך ורק לאחר חשיפת סרטוניהם ולא ביוזמת הנאשמת. המאשימה פירטה א證ות הערכים המוגנים שנפגעו וטענה כי מידת הפגיעה בהם מצויה ברף הגבולה בשל האכזריות, ניצול פער הכוחות, העדר יכולת הקטינים להגן על עצם או לדוח ועוצמת הפגיעה באמון ההורים. מאחריו כל אחד מתשעה עשר הפעוטות עומדת משפחה ועולם ומלוואו. על הנזק שנגרם בעקבות המעשים ניתן ללמידה מעודדיות

ההורם. בנוסף הדגישה המאשימה קיומו של נזק פוטנציאלי בהיבט של פגעה נפשית וטרומה שעלולה להביא לביעות בהתפתחות הקטינים. המאשימה טענה כי יש צורך בחומרת הענישה לשם הרעת הכלל ולשם הרעת הפרט. בהגישה פסיקה ביקשה המאשימה ללמד מקרים אחרים תוך התייחסות לקוי דמיון ולהבדלים. המאשימה ביקשה להתייחס לכל אירוע אלימות כאירוע אחד ולקבוע מתחם כולל שיבטאת את הנסיבות הארוועים, ריבוי הנפגעים והתקופה הממושכת בה התרחשו המעשים. המאשימה עתרה למתחם שבין שנתיים מס'ר ועד ארבע וחצי שנות מס'ר בפועל. אשר לעונש המתחאים טעונה המאשימה כי יש למקם את הנאשמה ברף העליון של המתחם וזאת חרף עברה הנקי, הודהה והאמור בתסוקיר שירות המבחן. המאשימה עמדה על הצורך בחומרה הדרגתית בענישה ככליל למיגור אלימות כלפי קטינים. לעומת זאת המידינה החומרת הענישה נחוצה נוכחות הקושי בהוכחת מעשים עליהם קטינים אינם יכולים להעיד ונוכחות עצמת הפגיעה בקטינים גם כאשר האלימות עצמה אינה חמורה וזאת בשל מרכיב ההשלפה ותוחשת חוסר האונים. המאשימה הדגישה כי הרעת הרבים היא ערך מרכזי בקביעת העונש המתחאים ויש לבקר את שיקול הרעתה על פני שיקולים אישיים של הנאשمة. בסופו של דבר ביקשה המאשימה לנגור על הנאשמה שלוש שנות מס'ר בפועל בנוסף למס'ר על תנאי ופיצוי משמעותי לקטינים.

11. **ב"כ נאשמת 1**, עו"ד בן נתן, התייחס בטיעונו לכך שלא מיוחסות לנאשמת בכתב האישום חבלות פיזיות ולא עבירות התעללות. לטענתה ב"כ הנאשמת מדובר בנסיבות הנמצאים ברף הנמוך ביותר של סולם עבירות האלימות ולן נבחן כל מעשה לבדו היה מתואר כמעשה אגרסיבי אך לא כעבירה פלילית. הסגנור התייחס לזעם המובן של ההורים אולם לצד זאת ביקש להתייחס לעובדות בהן הורשעה הנאשمة. הסגנור תיאר את נסיבות ביצוע העבירות והתייחס לכך שהנאשמת הייתה במסבך נפשי ורגשי. בנוסף התייחס לח"י הנאשמת מאז מעצרה, למשבר הרגשי, לפגיעה שחוויתה כתוצאה מהסיפור התקשורתי ולכך גם ח"ה 'התהפק' מז. כן ביקש להתחשב בימים בהם שהתה במעצר ממש. הסגנור ביקש מבית המשפט לחקת בחשבון את התרומות שירות המבחן מרמת מסוכנות נמוכה ומסוכן שיקום משמעותיים וכן את הקשיים הנפשיים שהנאשמת חוותה והעובדת שאינה מצליחה למצאו עבודה. ב"כ הנאשמת הוסיף והתייחס לפועלות עבר של הנאשמת עם ילדים במצבה ללא תמורה וכן לקבלת האחריות המלאה על מעשיה. לעומת זאת הגנה ענישה חמורה תשפק יצר נקמה אך ענישה כפי שבקשה המאשימה יש לייחד למקרים חמורים יותר. בהתחשב בהשלכות הקשות של עונש מס'ר אחורי סורג ובריח ביקש הסגנור להימנע מכך ולהסתפק במס'ר שניית לרצות בעבודות שירות. את טיעוני ההגנה השלימה עו"ד שני שהתייחסה לפסיקה בקשר למתחמי בעונש המאשימה למשך שעבודות השירות. הסגנור ביקשה לקבוע מתחם שבין עבודות השירות לבין מספר חדש מס'ר בפועל והפניה לפסיקה. כן הסתיימה מעתירת המאשימה למקם את הנאשמת ברף העליון של המתחם המחויר לו עטרה וטענה שכך לא ניתן משקל מתאים להודאה, לקבלת אחריות ולעבירה הנקי. בנסיבות אלה, ביקשו הסגנורים להסתפק בעונש מס'ר לתקופת שתרוץה בעבודות שירות.

12. **הנאשמת** הביעה צער על מעשה ולקחה עליהם אחריות. הנאשמת פנתה להורים וביקשה מהם לסלוח לה והוסיפה שאהבה את הילדים ובמשך שנים רבות שעבדה בגין נתנה לילדים את ליביה. עוד אמרה שלא תוכל לסלוח לעצמה ותקבל כל עונש שיטול עליה. הנאשמת התייחסה לכך שלא הבינה בזמן שהיא זוקקה לעזרה כשהסתומים למצבה הנפשי התחלו להופיע. לטענתה מוסר העבודה שלא גבר על המשבר הנפשי אותו חוותה וכן לא עזבה את העבודה באמצעותו. הנאשמת סיפרה כי הודיעעה מן הסרטונים בהם צפטה והבינה את מעשה רק כאשר צפטה בהם.

דיון הכרעה

13. **הערכיים המוגנים** - כל כך הרבה תמיינות מלאה פועט בדרכו הראשונה לגן. האמונה בערכיים בסיסיים של טוב ורע, אמונה באנשי חינוך, אמונה באדם בוגר אשר מקבל על עצמו להשיג עליילדים רכים, לדאוג להם ולמלא את ליבם בשמחה. על אף עורי הגיל, התמיינות משותפת להורה ולילד. שניהם כאחד משרירים את חבל החיבור ביניהם ומפקידים אותם בידי אדם אחר. מעשה זה של העברת הקשר לידי אחר מחייב אמונה שלמה בהיותו של אותו אחר דמות מיטיבה, אשר קיבל לידיה את החזקת החבל בחרדת קודש. בעוד הפעוט מלא בביטחון ובאמונה בעקבות הוריו, ההורים אינם מסתפקים באמונה אלא נאחזים במלצות ששמעו, התרשםות בדרך של מראה עיןיהם ובדיקת הגן החל מן החזקה הנקשר וכלה בבחינת הצעזועים על המדף ותפריט ארות הצהרים. ואחרי כל הבדיקה והחקירה עדין נלווה לחבר ועוטף את כלו תום האמון בגנטה. חשיפת מעשי אלימות כפי שהתרחשו על ידי הנאשנת מנפצת את האמון לרטיסים ומותירה את ההורים והפעוטות המומסים מעצמת השבר. אין לתמוה על כך שבתצהורי ההורים ובעדויות שנשמעו הדدد חזק מכל קול שבירת האמון. בסוף כל הבדיקות היה זה האמון שאפשר להורים להשאיר את ילדיהם בידי הנאשנת מיד בוקר ולאחר שהתפוגג הוtier אחריו משפחות המנסות לייצר לעצמן קרקע יציבה חדשה עליה יוכל להלך וממנה להצמיח אמון חדש, חסר כל תמיונות, אשר כה נחוץ להם ולילדים.
14. **במיشور המוחשי** פגעו מעשי הנאשנת בערכיים חברתיים בסיסייםanian כמותם ובهم שמירה על גופם ונפשם של פעוטות חסרי ישע. משיכה בכוכ ברגל, הנפת ראש לאחר, אחיזה בסנטר בכוכ, הושבה בחזקה, משיכה בשערות, משיכה במזרון תחת גוף היישן של תינוקות, גירירה על הרცפה, דחיפת הראש, הצמדת חיתול בכוכ לפנים, הטחה בסל-קל, הטחה על מזרן וכל שתואר בהרחבה בפתח גזר הדין, כל אלו פוגעים בגוף, מצלקים את הנפש ורומסים את הכבוד המגיע לכל אדם מיום היולדו. אכן דפי הפסיקה בהליכים פליליים ראו מעשי אלימות קשים מאלו אף לא אוכל להסכים עם עמדת ההגנה שמדובר ברף נמוך של מעשי אלימות. לא עצמת האליםות לבדה מכתיבה את עצמת הפגיעה בערכיים המוגנים שכן כאשר המעשים הופנו ופגעו בפעוטות כה רכים בשנים, שאינם יכולים לדבר, אינם יכולים להתגונן, אינם יכולים להבין את העולם חסר הפשר שבו הם נמצאים, מוגברת עד מאד עצמת הפגיעה בערכיים המוגנים. תינוק שמיום לידתו נשמר באהבה על ידי הוריו וראשונה בחייו נחשף לעולם שבו מי שאמורה לשמור עליו מושכת בכוכ בשער, מכסה את הפנים בחיתול, מטלטלת, גוררת, מכיה על הפה, מטיחה על מזרון, ומצד שני גם מחיקת אליו, מחבקת ומأكلיה אינו יכול להבין את פשר התרחשות הדברים ופוטנציאל הנזק לפגיעה רגשית עלול להיות רחב בהרבה מחייבת מוחשית חולפת.
15. **במיشور הערכי** פגעו מעשי הנאשנת באמון ההורים ואתם באמון מעגל רחב בהרבה של הורים אחרים אשר שמעו אוזות הדברים ויתקשו לרכוש אמון בגנותם ובמטפלוות.
16. יפים הדברים שכותב כבוד השופט אדמוני לוי בפסק הדין בע"פ 5986/08 **חולון נ' מדינת ישראל** (10.11.08) :

"**המעעררת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו - לחנן עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהה תפקיד המחייב את העוסק בו למינונות, נשמה-יתריה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצםם. למרבה הדבאה, נדמה כי המערערת נעדרת כל אותן CISHERIM, ובמקום להעניק לפעוטות אכמנה חמה ואהבתה, היא הפכה את חייםם של אחדים מהם לסיוט מתמשך.**"

כמו כן אפנה בהקשר זה לדבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 4302/18 **בוקשטיין נ' מדינת ישראל** (19.1.19):
עמוד 9

"**בית משפט זה עמד לא פעם על מדיניות הענישה המחייבת הנוהגת בנסיבות שככלו שימוש בכוח אכזרי כלפי פועלות חסרי ישע... מדיניות זו חלה ביתר שאת מוקם שבו האחראי על הפעוט הוא שביע את העבירה... טרם ניתן לעמוד על השלכות מעשיה של המערערת על נפש הפעוט, אולם כפי שצוין בתסaurus נפגעי העבירה, טראומה חוזרת כזו שעבר הפעוט מידיו המערערת עלולה לפגוע בהתפתחותו התקינה ולהוביל לתסמינים רגשיים ונפשיים קשים ביותר. נוסף על כך, מעשיה של המערערת מבטאים זלזול עמוק בתפקידה כאחראית על שלום הפעוט. לא זו בלבד שיש בכך כדי להגביר את חומרת מעשיה של המערערת, אלא שיש בכך כדי להגדיל את הנזק שנגרם למשפחה הפעוט. הורי הפעוט הפיקדו בידיהם המערערת את היקר להם מכל - והוא בגדי באמונם. ניתן רק לתאר את הצער ואת החדרה שעוד ילו אותם בעתיד, ולקנות שישתקמו מהם".**

הדברים מקבלים משנה חומרה בעניינו נוכחות מספרם הרב של אירועי התקיפה ומספרם הרב של הפעוטות שנפגעו.

17. נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכיים המוגנים - מעשי הנואשת לא נעשו מתוך תכנון ובודאי שלא בתחוםן אך נעשו באטיות הלב ובאופן שחזר ונשנה. סיבות שנקחו במקומם וראו את האלים לא השמייעו כלל ונוכחותן לא הייתה מחסום מפני המשך אלימות. כך בדיקות נראים החיים כאשר האלים הפקה לשגרה. כל כך שגרתי שאין איש חזק לעוזר. כל כך שגרתי שאין סיבה או הסבר לאלים. כל כך שיגרתי עד שמשיכה של פועלות הסובל מאפיולפסיה והושבתו בכוח על כסא וטלטול של פועלות שנולדה פגית והטחתה בכוח לסל-קל, אין עצורות דבר מפעילות השוטפת של הגן. יום הולך ויום בא, הורים באים והולכים ושגרת האלים יציבה בחוסר הפשר שלה. כל כך שגרתי שתעשה-עشر פועלות מותקפים. המספר תשעה-עשרה הוא מספר שצרכי לתת עליו את הדעת שכן לא ניתן להשקייף על כל מעשה בכל פועלות לעמוד בפני עצמו ולדבר על מתחם עונש נמור אליו היה כל התקיפה מנותקת מן התקיפה שקדמה לה. קיים ערך מצטבר לפגיעה בשל התחרשותה בסביבה שבה נפגעים תשעה-עשרה ילדים. הקירבה והשאות המשותפות בגין אמורים לזמן חוות של יצירת קשרים עם אחרים ופיענוח העולם דרך מה שנלמד בגין. כאשר מה שנזכה ונחווה על ידי הפעוטות הוא אלימות חוזרת, בין לפניים ובין לפני חברותם, נחשפים כל הפעוטות לשפה של אלימות שמחלה אל התודעה ומעצבת את עולם עוד לפני שהם מסוגלים לתת לה ביטוי במילים. חזרה על התנהגות אלימה ממש למעלה משובעים גדולה מסך חלקיה ואינה מאפשרת להשקייף על כל מעשה לעמוד בפני עצמו בעת שנבחנת מידת הפגיעה בערכיים המוגנים.

18. מדיניות הענישה - עיון בפסקה מעלה כי בקביעת מתחם העונש ההולם נקלים מספר אירועי התקיפה, מספר הפעוטות שנפגעו וטיב האלים בה מדובר. את ההשווואה למקרים אחרים בפסקה יש לעשות בזכרנו כי הנואשת הורשעה בביצוע למעלה מ- 30 אירועי התקיפה לאורק תקופה של שבועיים, לפחות 19 קטינים שונים. כן יש לשים לב לעברות השונות בין התקיפה, התקיפה הגורמת מכאוב או התעללות ולגוזר בהתאם לנסיבות הנסיבות שלפני.

א. ע"פ 5986/08 *חולון נ' מדינת ישראל* (08.11.08) - אליו הפנהה המאשימה, הורשעה הנואשת, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות התקיפה והתעללות בקטין או חסר ישע על ידי האחראי. הנואשת הייתה הבעלים, המנהלת והגנטת בגין התעללה ממשר חודשים גופנית וنفسית ברבים מילדי הגן. בין היתר נגגה להושיבם בכוח בכיסאותיהם בעוד היא מושכת אותם בחזקה בידיהם; משכה בשער ראשם; דרש מהם לשבת זקוף, תוך הדיפת ראשם בכוח לכיוון הקיר; זרקה ונעלם עבר הילדים; נקשה עם אכבעותיה בראשם של הפעוטות, הטילה וילדים לעבר מזרון; באמצעות ענישה נגגה להחזיק ילדים בחדר חשוך. בחלק מהמקרים נגרמו לקטינים חבלות. בית המשפט הטיל על הנואשת **מאסר**

لتוקפה של 18 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 3,000 ל' לכל אחד מהקטינים. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשמת.

ב. ע"פ 4302/18 ספיר בוקשטיין נ' מדינת ישראל (21.01.2019) - המערעתה הורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירות **התעללות ותוקפה כלפי פועל שטיפה בו**. על פי כתוב האישום, לאורך תוקפה בת ארבעה חודשים עבده המערעתה כמטפלת בפעוט ובתקופה זו התעללה בפעוט, תקפה אותו וגרמה לו חבלות של ממש. בין היתר, השילכה המערעתה עצ嘲 פלסטיק קשה על אף והוא דימם מהאף, הפילה כמה פעמים את עגלת התינוק שבה ישב הפעוט קשור, באופן שהותיר אותו תלוי במאנון שרഗלי מטה וראשו שטוח לפנים, דחפה בכוח את אצבעותיה לעומק הגרון של הפעוט כמה פעמים; באחת מהן גרמה לו חבלה ופצע בקשר הלשון שבגנים נזקק לטיפול רפואי ואחרות גרמה לו זוב דם. בהזדמנויות אחרות הניפה את הפעוט, הניחה אותו על גבו על הרצפה, תפסה בישבונו, קיפלה את גופו בכוח, גלגלה אותו כך שנשען על קודקוד ראשו ולחצה עליו בכוח כלפי הרצפה; בהמשך גלגלה את הפעוט על הרצפה כשהוא נפל לאחר על גבו וצורה בוככי, הניפה אותו באגרסיביות בעודה תופסת במותני, והטיצה אותו בכוח לתוך העגלה. לאחר שחיתה את הפעוט שכוב על גבו על ספה, לחזה על גופו בידייה וריתקה אותו בכוח לספה. בגין מעשים אלה וחיף תסקיר חיובי והשתלבות בהליך טיפול, השית עליה בית המשפט המחויז בבאר שבע, בין היתר, עונש של **15 חודשים מאסר בפועל** וזאת לאחר שנקבע כי מתחם העונש נع בין שני מקרים - 4 שנים מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגישה המערעתה על חומרת העונש.

ג. ת"פ (מחוזי מרכז) 18-06-24262 מדינת ישראל נ' **אינה סקיבנקו** (14.07.2019) אליו הפניה המאשימה תוך שביבקה ללמידה על המתחם שנקבע באישום השני בו הורשעה הנאשמת. האישום הראשון חמור לאין שיעור ובו הורשעה בהרגית התינוקת על ידי חניקה. על פי האישום השני במהלך תוקפה שנמשכה **שנתיים**, נקתה **הנאשمت באלים כלפי 9 תינוקות**. בהזדמנויות שונות במהלך עבודתה, הניחה שמייה על ראשם וגופם של התינוקות ובאחד המקרים, הידקה שמייה סיבב ראשו וגופו של תינוק, תוך שהיא מונעת מהם יכולת לזרז ולנשום. בהזדמנויות אחרות אחזה הנאשמת בפרק ידם של התינוק, הרימה אותם בכוח ואויר תוך שהיא הולכת ומטללת אותם והטיצה אותם בחזקה ברצפת הגן. כן בעיטה הנאשמת בישבנה של תינוקת ובימים אחר הרימה אותה באויר, טلطלה אותה והטיצה אותה על המזון. בהמשך אחזה הנאשמת בידייה וגררה אותה בכוח בחדר בגן. עוד הורשעה הנאשמת בכר שבסמונה הזדמנויות שונות, תקפה תינוקות שונים בגן בכר שהטיצה אותם בחזקה לעבר הרצפה וזרקה אותם בכוח לתוך טרמפולינות ומעבר הרצפה. במסגרת אישום זה קבע בית המשפט מתחם שגע משנתים מאסר ועד 4 וחצי שנים מאסר בפועל. בסופו של יומ הושת על הנאשמת מאסר כולל של 17 שנים מאסר ביחס לשני האישומים.

ד. ת"פ 17-07-32823 (שלום חיפה) מדינת ישראל נ' **לו (18.10.02)** - אליו הפניה גם המאשימה, הורשעה מטפלת בתאומים על סמר הودאתה בעבירות של תקיפות קטין או חסר ישע הגורמת חבלה של ממש לפי ס' 836ב(א) לחוק העונשין, תקיפה בניסיבות מחמירויות לפי ס' 379 + 382(ב)(2) לחוק העונשין (ריבוי עבירות) ותקיפה סתם. כתוב האישום בעניינה התייחס **לשבעה אירועי תקיפה של תאומים לאורך תקופה של שלושה שבועות**. הנאשמת נקתה באלים שכללה בין היתר, הכאה באמצעות בקבוק אוכל, הטחה לעבר השטיח וניעור גופו מספר פעמים, טלטול התינוק בעודו ישב בסל קל ולאחר מכן המכינו הכאתו במספר מכות באמצעות ידה באזורי הפנים, חבטה בפעוט באמצעות ידה באזורי בית החזה, הכאת הפעוט באמצעות שתי ידיה באזורי גבו, דחיפת בקבוק בחזקה לפי הפעוט ולאחר מכן הכאה בפלג גוף העlion באמצעות הבקבוק אותו לקחה ממנו, מתן אגרוף לתינוק באזורי המצח וגרימת המטומה. בשל ריבוי העבירות וחומרתן שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינה. מתחם

העונש שנקבע נع בין 10 לBIN 24 חודשים מאסר בפועל. על הנאשמה נגזרו **12 חודשים מאסר בפועל**, 9 חודשים מאסר על תנאי ופיצויים על סך 10,000 ₪.

ה. **ת"פ 19-05-54348 (שלום רחובות מחוז מרכז - פלילי נ' דוד (26.07.20))** - אליו הפני גם המאשימה וגם ההגנה, הורשעה הנאשמה בעבירה של התעללות בקטין לפי ס' 368ג רישא לחוק העונשין. הנאשמה הייתה מטפלת של תינוק ומתוך כדי כך הטיחה אותו על הרצפה וחנקה אותו. עוד נכתב בקשר הדיון כי הנאשמת נהגה באכזריות, תוך הטלת אימה משמעותית, ביזוי, השפלה או דיכוי כלפי התינוק. העובדות המתוארות בכתב האישום נפרשות בעיקר על פניו יום אחד, ואירוע נוסף שבו אמרה הנאשمة על התינוק ביום אחר. שירות המבחן המליך על מאסר בדרך של עבירות שירות ברף הגבוה, צו מבנן לשර שנה ופיצויים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר של 9 חודשים שיכלшибו צבע בדרכו של עובדות שירות לבין 24 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווה. על הנאשמה נגזרו **12 חודשים מאסר**, 8 חודשים מאסר על תנאי ופיצויים על סך 10,000 ₪.

. ב**(מח' ת"א) 40016/08 מדינת ישראל נ' יעקב (5.2.08)**, הנאשמת הורשעה על סמך הודהתה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות המיחסות לה בכתב האישום המתווך הכלול ששא אישומים, ארבע עבירות של תקיפה סתם- לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ובשתי עבירות של התעללות בחסר ישע- לפי סעיף 368ג' סיפא לחוק הניל. הנאשמת עבדה כגנט בגן ילדים, ובמהלך 3 ימים תועדה מתעללת **בשיטה פעוטות** ותוקפת אותם בכך שימושה בשיער ראשם, סטרה להם, הניפה אותם באוויר והטילה אותם על הרצפה. בית המשפט השית על הנאשמת עונש של **10 חודשים מאסר** לצד ענישה נלווה, תוך שנתן דעתו לנسبותיה האישיות החריגות של הנאשמת.

. **ת"פ (קריות) 17-10-6074 מדינת ישראל נ' פרץ (31.12.19)** - אליו הפנייה ההגנה, הנאשמת, מטפלת בילדים בגין, הורשעה במסגרת הסדר טיעון בשע עבירות של תקיפה בנסיבות מוחמירות לפי סעיפים 379 + 2(ב)(2) לחוק העונשין. **בשיטה מקרים, ככליא ארבעה קטינים שונים נקטה אלימות שכלה הטוחה לעבר מזרון, בעיטה לגב, בעיטה לישבן, תפיסת יד בחזקה**. שירות המבחן לא מצא לנכון להמליך על טיפול או ענישה בקיליה ותקיר נסף המליך על הטלת מאסר בפועל. עמדת המאשימה הייתה למאסר בדרך של עובדות שירות. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשים אחד בדרכו של עובדות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווה ופיצוי לנפגעים. העונש שנגזר על הנאשמה היה **6 חודשים מאסר בדרכו של עובדות שירות**, ו- 6 חודשים מאסר על תנאי.

ח. **ת"פ (ת"א) מדינת ישראל נ' חכמוני ואח'** - נגזר דין של 7 נאשמות שהיו כולן בצוות גן ובו 65 פעוטות. נאשמות 1 ו- 2 הורשו בסדרת עבירות תקיפה בהזדמנויות רבות בדרך של דחיפות, הטוחות, משיכות, גירירות ומכות. לנאשמת 1 הורשעה ב-15 מקרים ונאשمت 2 ב- 120 מקרים בקירוב. בית המשפט קבע מתחם שבין 7 ל- 18 חודשים מאסר בפועל וגורר על נאשמות אלו **7 חודשים מאסר בעבודות שירות**.

ט. **ת"פ 14-07-40095 מדינת ישראל נ' ירון** - סייעת בגין ילדים שהורשעה בעבירה של התעללות בקטין כשהורתה לילדיו הגן אשר הוכו ע"י הקטין להכותו בחזרה. נקבע מתחם ענישה שבין מספר חודשים אחד בדרכו של עובדות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. שירות המבחן המליך להטיל על הנאשמת מאסר שירותה בדרכו של עובדות שירות. על הנאשמה נגזרו **5 חודשים מאסר בדרכו של עובדות שירות**, 10 חודשים מאסר על תנאי ופיצויים לקטין על סך 8,000 ₪.

. **ת"פ 16-08-38041 (שלום כ"ס) מדינת ישראל נ' פלונית (26.09.20)** - מטפלת שנייה פעוטן בביתה, הורשעה לאחר שמייעת ראיות, בבחירה עבירות של תקיפה קטינ בידי אחראי וגרימת חבלה של ממש. כתוב האישום תiar אוירע תקיפה במועד אחד שבו סטרה לתינוק 4 פעמים תוך שימוש במילות גנאי וחוסר ניסין להרגיעו למרות שצרכ ובכה מושכות, בית משפט קבע מתחם שנע ממאסר על תנאי ועד 9 חודשים מאסר בפועל על הנאשמה נגזרו **3 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות**, 6 חודשים מאסר על תנאי Kens על סך 2,000 ₪ ופיצוי על סך 5,000 ₪.

יא.ע'פ 14/5697 בעניין רות לוי וסיגלית מזרחי ואח' (17.02.15) על פסק הדין בת"פ (מחוזי י-מ) 13-10-59286 מדינת ישראל נ' סיגלית מזרחי (17.07.2014) - אליו הפנו הסטגורים, הנאשמות, מטפלות בגין שהורשעו בריבוי עבירות של תקיפה בנסיבות חמימות של קטינים. הנאשמות הודהו, כי במהלך תקופה של 4 חודשים נגגו להשליך כדורים וצעצועים על ראשו של פעוט וגרמו לשאר הפעוטות להצטרף אליהם למשעה ולהשליך גם הם צעצועים על ראשו. בנוסף, במהלך התקופה נגגו הנאשמות לומר לאוטו פעוט מילות גנאי. כן נגגו לצבוט פעיטה נוספת אשר כתוצאה ממנה נוצרהADMOTIM על לחיה. מעבר לכך, הודה הנאשמות, כי הן נגגו לכנות את הפעיטה בשם "כוכבה" ו"שמונה", ונגגו למשוך את הפעוטות בגדיהם, על מנת לאחזם בהם ולהושיבם בכוח על כסא או על הרצפה. נאשמת 1 הודהה, כי כחודש לפני יום 20.5.11, תפסה את הפעיטה א' בזרעה, לאחר שזו הפרעה לה בזמן שהאכילה את הפעוט, נ' ומsekחה אותה אחוריית בחזקה. נאשمت 2 הודהה, כי במספר הزادנות, שפכה את שארית המשקה שלה על הפעוטות, קיללה, צבטה אותם וזרקה עליהם חפצים. תסוקיר שירות המבחן שהוגש בעניין היה חיובי והצביע על נסיבות חיים לא פשוטות. על כל אחת מהנאשמות נגזרו **חודשים מאסר בפועל** ושישה חודשים מאסר על תנאי. במסגרת ערעור לבית המשפט העליון ולאחר שהתקבלו חוות דעת חיוביות בעניין הנאשמות מהרמו על עבודות השירות, הומר עונש המאסר בעניין **6 חודשים מאסר שיכול וירוצו עבודות שירות** בנוסף לצו מבנן.

יב. **ת"פ 15-07-25503 פרקליטות מחוז מרכז נ' סרבי (24.12.17)** - אליו הפנתה הגנה, הורשעה גנטת לאחר שמייעת ראיות בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. **במועד אחד** השכיבה הגנטת, קטינים לישון בגין שבבעלותה בצורה כוחנית ואגרסיבית כשהיא משליכה אותם לגבי המזרנים, אחזה בחזקה בידיהם ובשערותיהם של אחד הקטינים. נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה קצרה שיכל להיות מבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווה. נגזר על הנאשמת מאסר על תנאי לתקופה של **6 חודשים, Kens ופיצויים בגובה 8,000 ₪**.

19. **מתחם העונש ההולם** - בקביעת המתחם שקהלתי את מדיניות הענישה, פוטנציאלי הנזק לצד המכacob שנגרכם והנזקים שתוארו בהצהרות ההורים ובעדויות, שקהלתי התקופה בת למעלה משבועים, מספר הילדים ומספר אירועי האליםות, העובדה שלא מדובר במעשים שבוצעו מתוך תכנון וכוונה להזיק. כן שקהלתי גilm הרך של הילדים שמרביתם עדין לא היו בני שנתיים וכן העובדה שאחד מהפעוטות נכה ובעל הפרעות קשב והיפראקטיביות. יצוין כי בעוד שלגביו חלק מן הפעולות דובר באירוע אלימות אחד או שניים, דזוקה הפעוט הנכה הותקף חמש פעמים על ידי הנאשמת (ופעמים נוספות על ידי נאשמות אחרות) והפעיטה ל.כ. הותקפה על ידי הנאשמת תשע פעמים. חרדיות הפגיעה באלו שהם חלשים במיוחד בגין קבוצת החלשים, מצדיקה התייחסות מחמירה בקביעת המתחם. אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נع בין 18 ל-30 חודשים בפועל** וענישה נלווה.

20. **העונש המתאים לנאשמת** - המדינה ביקשה להחמיר בענישה לצורך הרתעת הרבים. בטיעוניה התייחסה לריבוי המקרים של אלימות כלפי ילדים ולצורך למנוע את המקרה הבא. גם ההורים חזרו על השאלה שלא היו אחרים

במצבם. עתירה זו שיווצאת מן הלב וודאי שנכנסת ללב השומע. התקווה היא שלא יהיהILD שיחשף לאלימות כלפיו או כלפי חבריו ולא יהיה הורה שיגלה כי החדרה המלווה כל פרדה מילד התממשה וילדו נפגע על ידי אחר. משאלת זו משותפת להורים, לעורci הדין ולבית המשפט. השאלה הנדרשת להכרעה היא האם ענישה חמירה תשיג את התוצאה המקויה או אפילו תקדם אותה. לשון החוק קובעת מפורשות כי שיקול הרטעהCSI של החלטה בענישה ניתן להפעלה "אם יש סיכוי של ממש שהחמורה בעונשו של הנאשם תביא להתרעת הרבים" (סעיף 40 לחוק העונשין). לא בצדק ולא מבלי מושג נעשה שימוש בצירוף המילים "סיכוי של ממש" ולא במרקחה נדרשת התייחסות לקשר בין הענישה לבין הרטעה. יש גזר דין, לרבות בבית המשפט העליון, אשר מניחים קיומו של קשר כאמור ואוחזים בכך שונוכה תופעה שלילית מתגברת יש צורך בשימוש בכל ענישה לצורך מאבק בתופעה. כך למשל ראו ע"פ 2814/2014 **מנור נ' מדינת ישראל** (27.2.19) בפסקה 26 וגם ע"פ 4802/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** 1.19 בפסקה 29(35). מולם ניצבים חוקרי האקדמיה אשר אוחזים במחקריהם המצביעים ב비ורו על כך שלhalb מהרעת הענישה הפלילית ובעיקר בהקשר של עונשי מסר אין אפקט הרתעתי או לכל היוטר אפקט זניח (ראו א. הראל, מדו"ע להירע מעונשים מرتיעים, הסוגור 264 בעמ' 4 וגם ב. אריאל ו. לוי-אריאל, התבוננות מחודשת במודע הרטעה (ובדריכים ליצירת הרטעה עיליה), משפט חברות ותרבות, אונ' ת"א 2017 עמ' 83, 94. המחשבה שענישה תרתיע עברין מביצוע העבירה מבוססת על תפיסתנו המוסרית ועל הפעלת שיקול דעת רצינלי. הרי לא ניתן שאדם ירצה להיכנס לכלא ואם רק ידע שעונשו יהיה חמוץ, כאשר העבירה אינה מבוצעת בלחת הרגע או מטע שימוש בחומריים שני תודעה, וודאי שיידיף שלא לרצות מסר וימנע מביצוע העבירה. דומה שאלימות כלפי פעוטות מהיחסה היטיב שהשימוש בהיגיון ובחשיבה רצינלית אין מלאות תפקיד בעת ביצוע העבירות. לו נשאלת הנאשמה שבוגר לפניי האירועים, אין לי ספק שהיא משבה שהיא יודעת היטיב שאסור להכות את הפעוטות, שמדובר בעבירה פלילית, שמדובר בעבירה שלצדיה עונש. שירות המבחן התייחס בתסוקיר לכך שמדובר במילוי שמחזיקה במערכת ערכים נורמטטיבית. ההנחה הבורורה ביותר לכך שלא מדובר במעשה שנעשה בשיקול דעת ולאחר חשיבה הגיונית היא בכך שהגן מצולם והנאשمة ידעה זאת. הנאשמת גם ידעה היטיב שהעבירות מבוצעות בשעה שאנשי צוות נמצאים במקום. איזה אדם רצינלי מבצע עבירה כשהוא יודע שהמדובר מצולם וקיים עדים שרואים את העבירה בעת ביצועה. התקווה שההגיון יכנס לפועלה מושם שהעונש חמוץ מתעלמת מחוסר ההיגיון באירוע כלו. הכתיבה מדברת על המחשבה שנאשימים פוטנציאליים פשוט לא מאמינים שיתפסו. שהמרכיב המרתיע הוא המחשבה שיתפסו ולא המחשבה על העונש. אלימות כלפי פעוטות מהיחסה בכאב רב בדיקן זאת. התמסוכות המעשים לאורך שבועיים, מתישבת עם אמונה של הנאשمت שלא תיתפס, אך לא משקפת חשיבה רצינלית. התקווה ששים שיקולים רצינליים ישמשו להרטעה במקרים דומים אינה מבוססת ברמה הנדרשת להוכחת 'סיכוי ממש' שכן כך יהיה. הענישה במרקחה זה צריכה להיעשות מתוך ראיית המקרה שלפני, על חומרתו לאור נסיבות הנאשמת. שיקול הרטעה אינו בעל תפקיד פשוט משום שלא הוכח לגביו כי הוא עובד כמצופה ממנו.

21. בקביעת עונשה של הנואשת שקלתי הודהתה במעשים וקיבלה אחריות, הבושה והצער וכן האמפתיה שהבעה כלפי הילדים והוריהם. שקלתי כМОון החיסכון בניהול הלהיר על כל הכרוך בכך לרבות עוגמת הנפש של הורי הפעוטות לו התmeshר הלהיר על דרך שמייעת ראיות. כן שקלתי העדר הרשותות קודמות והעובדה שמדובר בעונש שככלו מרכיב של מאסר בפועל שהוא ראשוני בחוי הנואשת ועל כן בעל השפעות קשות עליה ועל משפחתה. עוד שקלתי השפעת חסיפת הארוועים על חייה מאז התפרנסמו ועל המשפט הציבורי שכבר התקיים ולא נותר בו כל מקום לחמלה. דבריו בעלה של הנואשת היו ביטוי כאב למחיר זה גם עבורו. לאלו צרפתוי הימים בהם הייתה במעצר. כמו כן נתתי מקום למסקירות השירות המבחן ולהערכתה כי הסיכון הנשחף מן הנואשת נמוך. למראות שיקולים רבים אלו לא מצאתי כי זהה המקירה הנכון לגזרת עונש בחתית המתחם. יש לשים לב לכך שאף שחלפו לעליה משנתים מאז האירועים לא נצל הזמן להלהיר טיפולו כלשהו ולמעשה עד הפניה לשירות המבחן לא נעשו צעדים מעשיים לכיוון טיפול או שיקום.

יש וביצוע עבירה מביא אליו התגויות מלאה לטיפול, לתובנות, להעמקה במניעים. לא זה המקירה שלפני. הבעת החרטה לא לוותה בשעה המצביע על הפנמה כלשהי ועל התמודדות עם מעשי העבירה. לא נילווה להודאה מאמץ לתקן תוכאות העבירה ולא הוצגו נסיבות חיים קשות שהשפיעו על ביצוע המעשה. מטעמים אלו יהיה העונש בשליש התקuron של המתחם אך לא בתחרית ממש.

22. ואחרונה- יש מקום להוסיף התיחסות לפיצוי. בשאלת גובה הפיצוי יש לזכור את מיקומו בתוך הליך פלילי. פיצוי אגב גזר דין נועד לתת סعد מהיר (יחסית), על דרך האומדן ואין בו משום הערכה מושכלת של הנזק שנגרם או תרגומו לכיסף. משכך אין ברכיב הפיצוי הבדל בין ילד לילד, בין מעשה למעשה ובדיקות כאלו אין שייכות לעולם הענישה הפלילית. פיצוי הוא ביטוי נוסף לפסול ורכיב מוחשי שיש בו לתת מענה זמני ראשוני לצד היתו מרכיב נוסף באמירה ערבית. בקביעת הפיצוי שקלתי האיזון בין רכיבי הענישה והעובדה שהנאשמה עתידה לרצות מסר. וזאת אין בגובה הפיצוי להעיד על גובה הפגיעה שנגרמה לפעוטות או להוריהם ואין ניסיון לשער עצמתו.

סוף דבר - אני גוזרת על נאשמת 1 את העונשים הבאים:

א. **22 חודשים מאסר בפועל** בגיןימי מעצרה מיום 14.6.18 ועד 19.6.18.

הנאשמה תתיעצב למאסра בכלל נוה תרצה ביום 2.6.21 עד השעה 00:10, או לפי החלטת שב"ס, כשברשומה תעוזת זהות או דרכון. על הנאשמת לatta את הכניסה למאסר כולל האפשרות למין מוקדם עם ענף אבחן ומין של שב"ס בטלפון: 08-9787336, 08-9787377. במסגרת התיאום יבדק גם מצבו הנפשי.

ניתן צו עיקוב יציאה מהארץ. על הנאשמת להפקיד דרכונו באופן מיידי במצוירות בית המשפט.

בנוסף על הנאשمة לחתום על התיחסות כספית בסך 50,000 ₪ להבטחת התיעצבותה לריצוי עונש המאסר וזאת כתנאי לדחית ריצוי המאסר כאמור לעיל.

ב. **6 חודשים מאסר על תנאי** והתנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורה לא תעבור עבירות אלימות כלשהי.

ג. **פיקוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מ- 15 הפעוטות נפגעי העבירה שזוהו.** המשימה תעביר פרטי ההורים למצוירות בית המשפט בתוך 14 ימים. הפיקוי ישולם ב- 24 תשלוםומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.8.21 והבאים בכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תumedה היתרה לפרעון מיידי.

ד. **קנס בסך 1,000 ₪.** הקנס ישולם לא יואחר מחודש לאחר שחרור הנאשמת ממאסר.

המצוירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיעו היום ז' איר תשפ"א, 19/04/2021 במעמד הנוכחים.

**נעה TABOR, שופטת
סגנית נשיא**

הוקולדעלידיציפיבסלן